

DEB Nieuwsbrief

Vol 2 - Juli 2020

Onze Dispensatie en Gods Methode

Inleiding

Het werk van God heeft zich van eeuw tot eeuw op verschillende wijze geopenbaard. Zijn vereisten zijn voor elke generatie anders geweest, tot grote ontsteltenis van Zijn volk. Deze schijnbare veranderingen zijn verantwoordelijk geweest voor de polarisatie onder Gods volk, vanwege de vraag of die veranderingen wel of niet in overeenstemming waren met het karakter van God. Deze polarisatie zou hun eeuwige bestemming bepalen, met als gevolg twee klassen van aanbidders. Dit fenomeen, dat God in verschillende tijdsperiodes andere eisen stelt, kan worden verklaard door het concept van dispensationalisme. Het doel van dit artikel is om te laten zien wat de fundamentele reden van God is, om dispensaties te gebruiken om zijn werk te volbrengen, en dat dit concept bij Hem is ontstaan, niet bij de Jezuïeten.

Dispensationalisme gedefinieerd

dispensationalisme /
,dispɛn'seɪf(ə)n(ə)lɪz(ə)m | zelfstandig
naamwoord Christelijke Theologie

geloof in een systeem van historische vooruitgang, zoals geopenbaard in de Bijbel, bestaande uit een reeks stadia in Gods zelfopenbaring en verlossingsplan.
(Lexico.com)

In de theologie wordt dispensationalisme gedefinieerd als een "systeem van historische vooruitgang" dat bestaat uit verschillende stadia of fasen waarin God zich in overeenstemming met het heilsplan openbaart. Ellen White spreekt over hetzelfde concept als zij spreekt over geschiedenissen van Christus en de Millerieten beweging:

"Maar door de bestudering van het onderwerp van het heiligdom, begonnen ze alles beter te begrijpen. Ze zagen toen in dat ze terecht geloofden dat het einde van de 2300 avonden en morgens in 1844 een belangrijk keerpunt was. De deur van hoop en genade, waardoor men achttienhonderd jaar lang tot God kon gaan, was inderdaad gesloten, maar er was een andere deur geopend. Men kreeg vergiffenis door het bemiddelingswerk van Christus in het heilige der heiligen. Een deel van zijn werk was nu afgesloten en Hij was aan een ander deel begonnen. Er was nog altijd een „open deur" naar het hemelse heiligdom, waar Christus zijn hogepriesterlijk werk verrichtte ten behoeve van de zondaar. GC 429.2

"De Joden, die het licht verwierpen dat God hun schonk bij Christus' eerste komst en ook weigerden Hem als Verlosser der wereld aan te nemen, konden geen vergiffenis krijgen door Christus. Toen Jezus na zijn hemelvaart met zijn eigen bloed in het hemelse heiligdom ging om de zegeningen van zijn bemiddeling op de discipelen uit te storten, werden de Joden in volslagen duisternis gelaten en bleven ze hun nutteloze offers brengen. Er was een eind gekomen aan de schaduwdienst. De deur waardoor de mensen vroeger tot God konden komen, was niet meer open. De Joden wilden niet tot Hem komen op de enige manier die toen mogelijk was; door zijn hogepriesterlijk werk in het hemelse heiligdom. Daarom hadden zij geen contact met God. De deur was voor hen gesloten. Ze wisten niet dat Christus het ware zondoffer en de enige middelaar was. Daarom konden ze de zegeningen van zijn voorspraak onmogelijk ontvangen." GC 430.

De Joden hadden vóór de eerste komst van Christus toegang tot God gehad door "de bediening van symbolen en schaduwen". Maar na de dood van de Messias werd de deur van het openbaren van Gods karakter op deze wijze, voor altijd gesloten, een verandering van dispensatie had plaatsgevonden. Op dezelfde manier bracht de Millerietenboodschap een verandering in de bediening van het heilige naar het heilige der Heilige in het hemelse heiligdom. Deze twee voorbeelden tonen verschillende "stadia in Gods zelfopenbaring en verlossingsplan". Ze zijn een manifestatie van dispensationalisme die nodig is om het fundament en de centrale pilaar van het

Adventisme uit te leggen en in stand te houden, Daniël 8:14 en 22 oktober 1844. Een andere belangrijke definitie voor het doel van deze studie is het woord dispensatie:

dispensatie / *dispən'seif(ə)n* /

zelfstandig naamwoord

1. *[stofnaam] vrijstelling van een regel of een gebruikelijke eis: hoewel ze te jong was, kreeg ze speciale dispensatie om voor haar verjaardag te spelen.*
 - *toestemming om vrijgesteld te worden van de wetten of voorschriften van de kerk: hij kreeg pauselijke dispensatie om een aantal weldaden te houden / [telbaar znw]: de paus verleende Henry dispensatie om te trouwen met Elizabeth van York.*
2. ***een politiek, religieus of sociaal systeem dat op een bepaald moment prevaleert: studies worden aan een breder publiek overgebracht dan onder de oude dispensatie.***
 - *(in de christelijke theologie) een door God verordend systeem dat in een bepaalde periode van de geschiedenis van kracht is: de dispensatie van Mozes.*
 - *archaïsch een daad van goddelijke voorzienigheid: de wetten waaraan de schepper zich in al zijn dispensaties houdt. (Lexico.com)*

Een dispensatie kan worden gedefinieerd als een "politek, religieus of sociaal systeem dat op een bepaald moment van kracht is". Deze definitie brengt ons ertoe te verklaren waarom God dispensaties verandert zoals Hij dat doet. We zullen dit doen vanuit het perspectief van Gods eeuwige doel in het scheppen van de mensheid.

Gods eeuwige doel

Zuster White beschrijft Gods eeuwige doel - Zijn doel met de schepping - als volgt:

"Het doel en het plan van genade bestond uit alle eeuwigheid. Nog voor de grondlegging van de wereld was de raad van God vastbesloten dat de mens geschapen moest worden, begiftigd met kracht om de goddelijke wil te doen. Maar de afvalligheid van de mens, met alle gevolgen van dien, was niet verborgen voor de Almachtige, en toch weerhield het hem niet om zijn eeuwige doel uit te voeren; want **de Heer zou zijn troon in gerechtigheid stichten**. God kent het einde van het begin af aan; *'al zijn werken zijn bij God bekend vanaf het begin van de wereld'*. Daarom was de verlossing geen bijkomstigheid - een plan dat na de val van Adam werd geformuleerd - maar een eeuwig doel om te worden uitgevoerd voor de zegen, niet alleen voor deze kleine planeet, maar voor het welzijn van alle werelden die God heeft geschapen". *ST*, 25 april 1892.1

Het doel van God was om de mens te scheppen met de "kracht om de goddelijke wil te doen", om "zijn troon in gerechtigheid te vestigen". Toen Hij de mens schiep, gaf Hij hen volledige heerschappij over de aarde (zie Genesis 1:28), maar de aarde is van de Heer en de volheid ervan als haar Schepper (zie Psalm 24:1). Hieruit volgt dat de troon die God op deze aarde wilde vestigen, een gedeelde troon moest zijn met de mensheid. Maar om de mensheid een deel van deze troon te laten behouden, moest hij de macht krijgen om Gods wil, die gerechtigheid is, uit te voeren. Helaas koos de mensheid ervoor om af te wijken

van Gods oorspronkelijke plan en verloor zij haar aandeel in het nieuwe koninkrijk. Desondanks was God vastbesloten om Zijn doel nog steeds te volbrengen; alleen nu moest het door het verlossingsplan tot stand komen. De mens moest nog steeds de mogelijkheid verkrijgen om te handelen volgens de juiste principes en vervolgens in hun oorspronkelijke positie worden hersteld. De vraag die op dit punt beantwoord zou moeten worden is: hoe zou de mens deze kracht moeten ontvangen?

"De schepping van de werelden en het geheimenis van het evangelie, hebben maar één doel, namelijk om aan alle geschapen wezens, door de natuur en door Christus, de heerlijkheden van het goddelijk karakter te openbaren. Door de wonderbaarlijke vertoning van Zijn liefde in het geven van 'Zijn eniggeboren Zoon, opdat wie in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft', wordt de heerlijkheid van God geopenbaard aan de verloren mensheid en aan de wezens van andere werelden. De Heer van hemel en aarde openbaarde zijn heerlijkheid aan Mozes, toen hij zijn gebed aan Jehova voor het in afgoderij vervallen Israëel aanbood en smeekte: 'Toon mij Uw heerlijkheid.'" *ST*, 25 april 1892.2

De schepping en de verlossing, de natuur en het evangelie, werden met hetzelfde doel ingesteld - de openbaring van "de heerlijkheden van het goddelijke karakter". Het is door God, die de goedheid van Zijn karakter tot tevredenheid van het verstand van de mens openbaart, dat zij de kracht kregen om de goddelijke wil te doen. Met andere woorden, de mens moest door substantieel bewijs door God overtuigd

worden om Zijn voorbeeld te volgen, en dus geschikt te zijn om samen met de Godheid te regeren. De natuur was ertoe bestemd dit bewijs te leveren, maar dit oorspronkelijke plan heeft gefaald (dat wil zeggen, de mens heeft de lessen van de natuur verkeerd begrepen en verworpen) en het evangelie moest die plaats innemen. Daarom zien we terecht dat Paulus het evangelie identificeert als de kracht van God tot verlossing, waarin de gerechtigheid van God wordt geopenbaard (zie Romeinen 1:16, 17). Maar hoe overtuigt het evangelie de mens om de weg van de gerechtigheid te volgen? Als we bedenken hoe de natuur dit doel trachtte bereiken, krijgen we een antwoord. Natuurlijke elementen waarmee de mens vertrouwd was moesten worden gebruikt als middel om geestelijke lessen over het goddelijke karakter over te brengen.

"Het boek der natuur dat zijn aanschouwelijke lessen voor hen opende, verschaftte hun een onuitputtelijke bron van onderricht en blijdschap. Op elk blad van het woud, op elke steen in de bergen, op elke schijnende ster, op de aarde, de zee en aan de hemel, stond Gods Naam geschreven. Met zowel de bezielde als de onbezielde schepping - met blad, bloem en boom, en met elk levend schepsel, van de leviathan in de wateren tot het stofje in het zonlicht - hadden de bewoners van het Paradijs omgang en kwamen van elk de geheimen van zijn leven te weten. Gods heerlijkheid in de hemelen, de ontelbare werelden in hun geordende bewegingen, "het zweven der wolken" (Job 37:16), de verborgenheden van het licht en het geluid, van de dag en de nacht - die alle

waren studieobjecten voor de leerlingen van de eerste school op aarde." *Ed 21.3*

Gods naam is Zijn karakter (zie *Education/Karaktervorming* hoofdstuk. 2; *Exodus 33:18, 19; 34:6, 7*), en "het boek der natuur" was er om te getuigen van dat karakter. Maar dit zou alleen duidelijk zijn als de mens ervoor zou kiezen om het bewijs te bestuderen. Dit was ook het onderliggende uitgangspunt van de gelijkenisler van Christus bij het communiceren van de waarheden van het evangelie toen hij op aarde wandelde.

"In Christus' onderwijs door gelijkenissen is hetzelfde beginsel zichtbaar als in Zijn zending naar deze wereld. Christus heeft onze natuur op Zich genomen om onder ons te wonen, zodat wij bekend zouden worden met Zijn goddelijk karakter en leven. Goddelijkheid was bekleed met menselijkheid, de onzichtbare heerlijkheid in de zichtbare menselijke gestalte. Door bekende dingen kon de mens het onbekende leren kennen. Hemelse dingen werden door aardse geopenbaard. God werd geopenbaard in de gedaante van de mens. Dit was ook het geval met de leer van Christus. Onbekende dingen werden door bekende zaken geïllustreerd, goddelijke waarheden bekend gemaakt door aardse dingen, waarmee de mensen vertrouwd waren. De Schrift zegt: "Dit alles zei Jezus in gelijkenissen tot de scharen . . . opdat vervuld zou worden het woord, gesproken door de profeet, toen hij zei: Ik zal Mijn mond opendoen met gelijkenissen, Ik zal verkondigen wat sinds de grondlegging der wereld verborgen gebleven is." (Matth. 13:34,35). Natuurlijke zaken werden gebruikt om

geestelijke dingen duidelijk te maken. Dingen uit de natuur en uit het leven van Zijn toehoorders werden verbonden met de waarheden van het geschreven Woord. Door op deze wijze de aandacht van de aardse dingen te richten op het geestelijk koninkrijk, zijn de gelijkenissen van Christus schakels in de keten van waarheid die de mens met God, en de hemel met de aarde verbindt." COL 17.2

Dezelfde methode om de mens in Eden te onderwijzen door middel van de schepping zou worden gebruikt om de mens te onderwijzen door middel van het evangelie. De dingen waarmee de mens het meest vertrouwd was (het "natuurlijke" of het bekende) moesten het middel zijn om de waarheden van Gods woord (het "geestelijke" of het onbekende) uit te leggen. Dit is gelijkenisonderwijs, en het is vanaf het begin Gods aangewezen middel geweest ter onderwijzing van de mens. Dat is in overeenstemming met het feit dat God niet verandert (zie Maleachi 3:6; Jakobus 1:17). Het is door het leren in gelijkenissen dat de mens de macht moet krijgen om de goddelijke wil uit te voeren en in zijn oorspronkelijke positie te worden hersteld. Zoals de Godheid voorbeelden uit de natuur nam om de goddelijke waarheid in een volmaakte wereld te onderwijzen, heeft de Godheid die waarheid ook in het evangelie geïllustreerd door middel van de politieke, religieuze en sociale systemen die door de hele geschiedenis van de mensheid hebben bestaan. In elke tijd is de grote waarheid van Gods karakter gecommuniceerd door middel van datgene wat op dat moment bij de mensen bekend was. Dit heeft de dispensaties van

de heilige geschiedenis bepaald; en dit begrip wordt bevestigd door Ellen White.

"Bijzondere waarheden zijn aangepast aan de omstandigheden van de generaties zoals die bestonden. De huidige waarheid, die een test is voor de mensen van deze generatie, was geen test voor de mensen van vroegere generaties ". 2T 693.1

We zullen nu een paar andere argumenten overwegen die dieper ingaan op Gods omgang met de mens tijdens dispensaties.

Het hoofddoel van het evangelie

Dit artikel stelt voor dat de wereld altijd de primaire doelgroep van de evangelieboodschap is geweest. Vóór de zonde, toen de mens nog moest leren van de natuur in haar volmaaktheid, was het Gods bedoeling om de aarde te vullen met mensen die Zijn beeld dragen en zo de aarde te vullen met kennis van Zijn heerlijkheid.

26 En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen! 27 En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen. 28 En God zegende hen en God zei tegen hen: Wees vruchtbaar, word talrijk, vervul de aarde en onderwerp haar, en heers over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht en over al de dieren die over de aarde kruipen. (Genesis 1:26-28)

Na de zondeval was God vastbesloten dit door het licht van het evangelie te

bereiken. En dit is voor alle generaties Zijn doel geweest, inclusief de laatste generatie die de waarschuwing van Openbaring 18 hoort:

“Men zal nergens leed doen noch verderven op den gansen berg Mijner heiligheid; want de aarde zal vol van kennis des HEEREN zijn, gelijk het water de bodem van de zee bedekt.” (Jesaja 11:9)

“Want de aarde zal vervuld worden, dat zij de heerlijkheid des HEEREN bekennen, gelijk het water de bodem van de zee bedekt.” (Habakkuk 2:14)

“En dit Evangelie des Koninkrijks zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken; en dan zal het einde komen.” (Matteüs 24:14)

“En Jezus, bij hen komende, sprak tot hen, zeggende: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes;” (Mattheüs 28:18, 19)

“En ik zag een anderen engel, vliegende in het midden des hemels, en hij had het eeuwige Evangelie, om te verkondigen dengenen, die op de aarde wonen, en aan alle natie, en geslacht, en taal, en volk.” (Openbaring 14:6)

“En na dezen zag ik een anderen engel afkomen uit den hemel, hebbende grote macht, en de aarde is verlicht geworden van zijn heerlijkheid.” (Openbaring 18:1)

De focus en het doel van het evangelie is altijd "alle volken" geweest, "zij die op de aarde wonen," of "de wereld", dus in overeenstemming met Gods oorspronkelijke bedoeling om de hele aarde te vullen met de kennis van Zijn karakter. Dit zou betekenen dat de

bijzondere waarheden van elke eeuw aangepast moeten worden aan de omstandigheden van de hele wereld in een bepaalde generatie. Een ander element, verbonden met ons thema, dat we op dit moment moeten bespreken is het aspect van de vrije wil.

Keuzevrijheid

Toen God intelligente wezens schiep van de hoogste engel tot het laagste mensenkind, schonk Hij hen allen een vrije wil of keuzevrijheid. Het is dit geschenk dat Lucifer misbruikte toen hij in opstand kwam tegen de Almachtige. Hij ging zelfs verder door God ervan te beschuldigen dat Hij intelligente wezens deze vrijheid ontzegde, en stelde Hem voor als een meedogenloze tiran die tegen hun wil in hun geest wilde beheersen.

"God plaatste de mens onder de wet, als een onvermijdelijke voorwaarde voor zijn bestaan. Hij was onderworpen aan Gods bestuur, en een bestuur zonder wet is onmogelijk. God had de mens kunnen scheppen zonder de mogelijkheid Zijn wet te overtreden; Hij had de hand van Adam kunnen weerhouden van het aanraken van de verboden vrucht; maar in dat geval was de mens geen zelfstandig handelend wezen geweest, maar een automaat. Zonder de vrijheid om te kiezen zou zijn gehoorzaamheid niet vrijwillig, maar gedwongen zijn geweest. Zijn karakter had zich niet kunnen ontwikkelen. Zo'n handelwijze zou in strijd geweest zijn met Gods plan in Zijn handelwijze met de bewoners van andere werelden. Het zou beneden de waardigheid van de mens als een redelijk wezen zijn geweest, en zou satans bewering, dat God willekeurig handelde, ondersteund hebben." PP 49.1

Het is dit argument dat de kern van de grote controverse is, en het is deze aanklacht die het werk van het evangelie probeert te weerleggen. Het zou dan ook in strijd zijn met Gods karakter om willekeurig een dispensatietest in te voeren. Zijn eeuwige beginselen van de waarheid zouden aan de wereld moeten worden doorgegeven met behulp van de dingen die de aandacht van de wereld hebben, die haar op een bepaald moment het meest interesseren; want alleen dan kon God een reactie van de mensheid uit vrije wil verwachten en hen, op een manier die zij zouden begrijpen, overtuigen van de goedheid van Zijn karakter. Ze zouden bereid en in staat moeten zijn om de goedheid van Zijn karakter zelf te zien, uit eigen vrije wil. Overweeg het volgende:

“Toen de volheid des tijds gekomen was, heeft God Zijn Zoon uitgezonden”. (Gal.4:4) De voorzienigheid had de handelingen der naties en de loop van de menselijke dadendrang en invloed geleid, totdat de wereld rijp was voor de komst van de Verlosser. De volken waren onder een regering verenigd. Er was een taal die wijd en zijd werd gesproken en erkend werd als de taal van de letterkunde. Vanuit alle landen verzamelden zich de Joden uit de verstrooiing, voor de jaarlijkse feesten in Jeruzalem. Wanneer dezen naar hun woonplaatsen zouden terugkeren, konden ze de tijding van de komst van de Messias door de gehele wereld verbreiden. In die tijd waren de heidense stelsels bezig hun invloed op het volk te verliezen. De mensen waren praalvertoon en fabelmoe. Zij verlangden naar een godsdienst die het hart bevrediging kon schenken.

Terwijl het licht der waarheid de mensen scheen te hebben verlaten, waren er zielen die verward en bedroefd naar licht zochten. Zij dorstten naar kennis van de levende God, naar enige zekerheid betreffende het leven aan gene zijde van het graf.” DA 32.2-3

Deze passage handelt over een belangrijk principe op het moment dat God van de joodse naar de christelijke bedeling wilde over te gaan. De Voorzienigheid wachtte geduldig "totdat de wereld rijp was voor de komst van de Verlosser" - de wereld was klaar en in staat om het karakter van de ware God zelf te begrijpen. Dit benadrukt het punt dat Christus' zending een zending naar de wereld was en niet alleen naar de kerk (die zullen we later bespreken).

"Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Want God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden." (Johannes 3:16, 17)

Dat de wereld, volgens De Wens der Eeuwen, rijp was voor de komst van Christus betekent dat "de systemen van het heidendom hun greep op de mensen verloren", "ze verlangden naar een religie die het hart kon bevredigen". De wereld was al duizenden jaren heidens, en velen hadden een punt bereikt waarop ze gedesillusioneerd waren door heidense riten en rituelen. Ze wensten nog steeds te aanbidden, maar niet meer door middel van orthodoxie. Het is opmerkelijk dat het Levitisch systeem het heidense systeem van aanbedding in veel opzichten

weerspiegelde. In beide gevallen werden er altaren opgericht voor offers, in beide gevallen werd er een priesterschapgeleide aanbidding gehouden, in beide gevallen werden er dieren gebruikt om de Godheid te symboliseren en in beide gevallen werden er beelden opgericht in de heidense en Hebreeuwse tempels. Het is opmerkelijk dat in de Hebreeuwse taal vaak een veelvoorkomend woord wordt gebruikt om zowel heidense als Hebreeuwse tempels voor te stellen, het woord "*miqdash*".

H4720

מִקְדָּשׁ מִקְדָּשׁ

miqdâsh miqqedâsh

mikdawsh', mikkedawsh'...

*Vanaf H6942: een gewijde zaak of plaats, vooral een paleis, een heiligdom (of van **Jehova of van afgoden**) of een asiel: - kapel, geheiligd deel, heilige plaats, heiligdom.*

God had het Hebreeuwse aanbiddingssysteem ontworpen en het heidendom had dat systeem grotendeels gekopieerd. God wilde de misvattingen over Hem corrigeren. Nu de wereld "vermoed was van de optocht en de fabel", moest God noodzakelijkerwijs het Jodendom vervangen door het Christendom om de heidenen effectief te kunnen bereiken. Deze verandering sloeg toe in de harten van de heidenen en verklaart hun instroom in de christelijke kerk toen die verandering voltooid was. De centrale pijler van de christelijke kerk is het kruis (zie 1 Korintiërs 2:1, 2); maar als we het kruis nader bekijken, zien we dat het kruis een instrument van

wreedheid was dat door de Romeinse wereld vaak werd gebruikt om diegenen te straffen die als de ergste misdadigers werden beschouwd.

"Het kruis werd met de macht van Rome geassocieerd. Het was het instrument van de meest wrede en vernederende vorm van doodstraf. De grootste misdadigers moesten het kruis naar de plaats van de terechtstelling dragen; en wanneer men op het punt stond het op hun schouders te leggen, boden zij dikwijls met wanhopig geweld tegenstand, totdat zij overweldigd werden en het martelwerktuig aan hen werd vastgebonden." DA 416.3

Deze vorm van dood had het vermogen om een wijdverspreide belangstelling te wekken voor Hem die in die generatie werd vervolgd. Daarom kon God dit bekende seculiere symbool (dat de kruisiging van Christus tot een seculiere gebeurtenis maakte die door de Romeinse staat werd volbracht) gebruiken om de profetie van de ware zonde te vervullen en zo de aandacht van de wereld op Zichzelf te vestigen. Dit zou de authenticiteit van het bestaan van de God van de hemel en van Zijn liefde voor de heidense wereld aantonen. De resultaten waren duidelijk; de heidenen, uit eigen vrije wil, reageerden op de boodschap van Gods liefde - de boodschap van het kruis - en de principes van Gods karakter en bestuur werden gerechtvaardigd.

Een andere vraag die beantwoord zou moeten worden is: als de wereld Gods doelgroep is, waarom test Hij dan de kerk?

De plaats van de kerk

Het is een vast principe in de Schrift dat God begint met het testen en zuiveren van Zijn gemeente voordat Hij Zich uitstrekt naar de wereld om hen in Zijn kudde te brengen (zie 1 Petrus 4,17). Maar dit begrip lijkt in spanning te staan met het idee dat de wereld Gods voornaamste doel is. Hoe worden deze twee gedachten met elkaar verzoend? Denk aan de plaats van de gemeente in Gods plan voor de mensheid:

"De kerk is de door God aangewezen instantie voor de redding der mensheid. Zij werd ingesteld tot dienen en haar zending is het evangelie aan de wereld uit te dragen. Van meet af aan is het Gods bedoeling geweest dat Zijn volheid door Zijn gemeente naar de wereld zal worden weerkaatst. De leden van de kerk, die Hij uit de duisternis heeft geroepen tot Zijn wonderbaar licht, moeten Zijn heerlijkheid verkondigen. De gemeente is de schatkamer van de rijkdommen van Christus' genade; en door de gemeente zal ten slotte de laatste en volle vertoning van Gods liefde openbaar gemaakt worden, zelfs aan „de overheden en machten in de hemelse gewesten". (Ef. 3 :10)" AA 9.1

De belangrijkste functie van de kerk, het doel van haar bestaan, is om de "aangewezen instantie voor de redding der mensen" te zijn, om "het evangelie aan de wereld uit te dragen", en om "de uiteindelijke en volledige vertoning van de liefde van God" te openbaren. Aangezien dit het werk is dat God vanaf de grondlegging van de wereld wil vervullen, is de kerk geroepen om Zijn vertegenwoordiger op aarde te zijn. Daarom is het evangelie in wezen niet

voor hen. De werkelijkheid onthult echter een triest verslag van voortdurende afvalligheid aan de kant van Gods kerk - want het bestaat ook uit vrije morele wezens die God niet kan dwingen - zodat het werk niet wordt gedaan. Dit heeft "de leden van de kerk" dikwijls zelf in "duisternis" gebracht, in een toestand van onwetendheid vergelijkbaar aan de wereld.

"Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden zonder de wet, hebbende getuigenis van de wet en de profeten: 22 Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want er is geen onderscheid. 23 Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods;" (Romeinen 3:21-23)

Aangezien het werk van God op aarde door menselijke hulpmiddelen wordt volbracht (zie ST, 19 augustus 1903, par. 1), heeft Hij Zijn kerk altijd moeten corrigeren - ze uit onwetendheid wegnemen - alvorens te proberen de wereld via haar te bereiken. Daarom wordt de kerk van God geconfronteerd met de beproeving van het evangelie, want het is onmogelijk om de wereld te bereiken als ze onbekend zijn met de problemen waarmee de wereld in die generatie te maken heeft. En in overeenstemming met Zijn manier van werken moet God Zijn kerk confronteren met zaken die ze begrijpen, dingen waar ze het meest vertrouwd mee zijn; echter dienen deze nog steeds in overeenstemming te zijn met de universele thema's die de mensheid op dat moment het meest bezighouden:

"Want zovelen, als er zonder wet gezondigd hebben, zullen ook zonder wet verloren

gaan; en zovelen, als er onder de wet gezondigd hebben, zullen door de wet geoordeeld worden; 13 (Want de hoorders der wet zijn niet rechtvaardig voor God, maar de daders der wet zullen gerechtvaardigd worden; 14 Want wanneer de heidenen, die de wet niet hebben, van nature de dingen doen, die der wet zijn, deze, de wet niet hebbende, zijn zichzelf een wet;" (Romeinen 2:12-14)

In de tijd van Paulus kwamen de heidenen tot een begrip van de waarheid door gebruik te maken van de externe omgeving die ze kenden (de natuur). Ze waren dus bereid om zonder een verfijnde interne boodschap, zonder de inspanning van de Joodse kerk, de waarheid van het evangelie te omarmen en zich op het juiste moment bij de christelijke kerk aan te sluiten. Zij werden geconfronteerd met een andere vorm van beproeving dan waarmee de Joden werden geconfronteerd en zij sloten zich gewillig en op een verstandige manier aan bij de christelijke beweging. De Joden werden integendeel " door de wet geoordeeld " omdat zij bekend waren met de wet. Maar deze test toonde aan dat velen van hen die wet, waarvan zij beweerden dat die bekend was, verkeerd interpreteerden. Zij slaagden er niet in het Lam Gods, de barmhartige Hogepriester en de verandering van de bediening van het aardse naar het hemelse heiligdom te identificeren. Zij konden niet verder kijken dan de dingen die werden afgeschaft (zie 2 Korintiërs 3). Zij die ervoor kozen om Gods zelfopenbaring te zien en te aanvaarden, werden de partners van God in het brengen van een ware kennis van Zijn karakter aan de wereld, het primaire doelwit ervan. Nog één andere vraag zal in dit artikel aan de

orde komen, namelijk de ogenschijnlijke overlapping tussen morele en zogenoemde profetische onderwerpen.

Moreel vs. profetisch

Het is in deze beweging altijd begrepen dat het eeuwige evangelie een profetische testboodschap is. Nu we het onderwerp van dispensaties besproken hebben en de reden waarom God op deze manier werkt, is het op dit moment duidelijk dat de zogenaamde profetische thema's grotendeels bestaan uit alledaagse gebeurtenissen, d.i., menselijke of morele onderwerpen.

Morele thema's worden als volgt gedefinieerd:

moreel | 'mɔr(ə)l |

adjectief

1. *houdt zich bezig met de principes van goed en fout gedrag: de morele dimensies van medisch handelen | een moreel oordeel.*
 - *die betrokken zijn bij of afgeleid zijn van de gedragscode die in een bepaalde samenleving als juist of aanvaardbaar wordt beschouwd: zij hebben een morele verplichting om het geld terug te betalen.*
 - *onderzoek naar de aard van de ethiek en de fundamenteën van goed en fout karakter en gedrag: moraalfilosofen.*
2. *het vasthouden of manifesteren van verheven principes van goed gedrag: hij gaat er prat op een zeer moreel en ethisch persoon te zijn | hij is een zorgzame, morele man.*

Moraliteit houdt zich bezig met gedrag of handelingen, dan wel goed of fout, in relatie tot andere personen of dingen. Dit

is echter ook precies wat profetische zaken aangaat, of ze nu politiek zijn (zoals de opkomst van Babylon en de belegering van Juda), sociaal (zoals de dagen van Noach en Lot), of religieus (zoals het debat over welke dag in de 19e eeuw te aanbidden). Dit zou niemand mogen verbazen, want de gebeurtenissen die in het verleden in de profetie zijn geïdentificeerd, waren altijd menselijke gebeurtenissen. Dus, wat maakt een thema/onderwerp profetisch?

Laten we eens kijken naar een basisdefinitie van profetie:

profetie | 'profisi |

zelfstandig naamwoord (meervoudig profetieën)

een voorspelling van wat er in de toekomst zal gebeuren: een sombere voorspelling van oorlog en verwoesting. (Lexico.com)

Profetie wordt over het algemeen begrepen als een voorspelling van toekomstige gebeurtenissen, echter zijn bij deze gebeurtenissen altijd mensen betrokken en omgeven in menselijke wereldse onderwerpen, of het nu gaat om politieke, religieuze of sociale thema's. De woorden "voorspelling" en "toekomst" introduceren het aspect van de tijd - dit is een belangrijk kenmerk van profetische thema's. De boodschap van de eerste engel bevestigt dit met de woorden "het uur van zijn oordeel is gekomen". Een "uur" geeft de tijd aan, en het is de tijd die de profetie bepaalt. De mensheid is vanaf het begin van haar bestaan gebonden en geregeerd door de tijd. Het heeft orde en productiviteit mogelijk gemaakt, waarbij voor elke taak en plicht een periode van tijd wordt gemeten. God heeft dus de tijd

gebruikt om op een ordelijke wijze de manier van Zijn zelfopenbaring af te bakenen. Neem het volgende voorbeeld:

"De kern van de prediking van Christus was: "De tijd is vervuld en het koninkrijk Gods is nabij gekomen. Bekeert u en geloof het evangelie." (Marc.1:15) Zo was de evangelieboodschap, zoals die door de Heiland Zelf gegeven werd, gebaseerd op de profetieën. De "tijd" waarvan Hij verklaarde, dat ze vervuld was, was de periode die door de engel Gabriël bekendgemaakt was aan Daniel. "Zeventig weken", zei de engel, "zijn bepaald over uw volk en uw heilige stad, om de overtreding te voleindigen, de zonde af te sluiten, de ongerechtigheid te verzoenen, en om eeuwige gerechtigheid te brengen, gezicht en profeet te bezegelen en iets allerheiligst te zalven". (Dan.9:24) Een dag in de profetie betekent een jaar; zie Num. 14:34; Ez. 4:6. De zeventig weken of vierhonderd negentig dagen stellen vierhonderd negentig jaren voor. Voor deze periode wordt een beginpunt gegeven: "Weet dan en versta: vanaf het ogenblik dat het woord uitging om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen tot op een gezalfde, een vorst, zijn zeven weken en tweeënzestig weken" (Dan.9:24), negenenzestig weken, of vierhonderd drieëntachtig jaar. Het bevel om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen zoals dat in zijn geheel werd uitgevaardigd door Artaxerxes Longimanus (zie Ezra 6:14 ; 7:1, 9), trad in werking in de herfst van het jaar 457 vóór Christus. Gerekend vanaf die tijd reiken vierhonderd drieëntachtig jaren tot aan de herfst van 27 na Christus. Volgens de profetie zou deze periode zich uitstrekken tot op de Messias, de Gezalfde. In 27 na

Chr. ontving Jezus bij Zijn doop de zalving van de Heilige Geest en begon spoedig daarna Zijn dienstwerk. Toen werd de boodschap verkondigd : "De tijd is vervuld". (Marc.1:15). *DA* 233.1

De 490 jaar profetie moest dienen als een leidraad bij het identificeren van de Messias en Zijn manier van werken in die geschiedenis. Zijn betrokkenheid bij de mens en Zijn perspectief op het gedrag van mensen in relatie tot de politieke, religieuze en sociale thema's van Zijn tijd zouden vanwege hun timing profetisch worden - ze bestonden in de tijd van de Messias. De mensen moesten Zijn wereldbeeld over de rechten en misstanden van de meest omstreden onderwerpen accepteren en weerspiegelen, omdat de tijd had bepaald dat die thema's zouden worden gebruikt voor het openbaren van Gods karakter en het verlossingsplan. Het had Gods visie op de burgerlijke plicht kunnen zijn, Zijn visie op de sabbat of Zijn visie op het huwelijk zoals die door de Messias is geopenbaard. Ondanks het feit dat de kwesties moreel van aard waren, stond het verwerpen van het wereldbeeld van de Messias gelijk aan het falen van de profetische test vanwege het tijdselement. Zelfs de kruisiging van Christus was een morele kwestie, die te maken had met de principes van goed en fout gedrag en wat in die samenleving aanvaardbaar was. Het was een civielrechtelijke vervolging van Hem die door de Romeinen als een politiek delinquent werd beschouwd en werd een demonstratie van het onrecht van de Romeinse regering. Maar dezelfde gebeurtenis was vanwege de timing ook een vervulling van de 490-jaar-durende profetie, met name het doden van de

Messias en het einde van de bediening in symbolen en schaduwen. Het diende als een contrast tussen de principes van de koninkrijken van deze wereld en die van het koninkrijk van God, waarbij de goedheid van de laatste werd getoond.

"Bij het kruis van Golgotha stonden liefde en zelfzucht tegenover elkaar. Hier was hun bekronende openbaring. Christus had alleen geleefd om te troosten en te zegenen, en door Hem ter dood te brengen, toonde Satan de boosaardigheid van zijn haat tegen God. Daarmee gaf hij te kennen dat het werkelijke doel van zijn opstand was, God te onttronen en Hem door Wie de liefde van God werd getoond, te gronde te richten.

"Door het leven en de dood van Christus worden ook de gedachten van de mensen aan het licht gebracht. Van de kribbe tot het kruis was het leven van Jezus een oproep tot zelfovergave en gemeenschap in het lijden. Het ontsluisde de bedoelingen van de mensen. Jezus kwam met de waarheid des hemels, en allen die luisterden naar de stem van de Heilige Geest, werden tot Hem getrokken. De dienaars van het eigen ik behoorden tot het koninkrijk van Satan. In hun houding jegens Christus zouden allen tonen aan wiens zijde ze stonden. En zo veroordeelt een ieder zichzelf." *DA* 57.2-3

Net als de 490 jaar heeft elke fase van het werk een logisch begin (een beginpunt) en een logisch einde (een eindpunt); en deze tijdsperioden die de profetie uitzet zijn in overeenstemming met de definitie van dispensaties. Elke periode van de heilsgeschiedenis wordt gekenmerkt door de politieke, sociale en religieuze systemen die binnen dat **tijdsbestek**

heersen of domineren. Daarom bepaalt niet alleen de tijd, maar ook het politieke, religieuze en sociale klimaat van die tijd wat profetisch is. Deze thema's openbaren de gedachten van mensen en aan welke zijde van deze onderwerpen zij staan; zo krijgen de mensen de gelegenheid om zelf te oordelen of zij het er al dan niet mee eens zijn dat de visie van God op die thema's juist is. Daarom zijn zaken van menselijke levenservaring verbonden met het profetische Woord. Een relevant voorbeeld voor Zevende-dags Adventisten is het volgende:

"Er wacht Gods volk een ernstige crisis. De wereld wacht een crisis. De meest gewichtige strijd van alle tijden ligt voor ons. Gebeurtenissen waarvan wij gedurende meer dan veertig jaar, op gezag van het profetische Woord, hebben verkondigd dat ze naderen, voltrekken zich nu voor onze ogen. Nu reeds wordt op de wetgevers van de natie een dringend beroep gedaan om door een wijziging van de grondwet de vrijheid van het geweten te beperken. **De kwestie van het dwingend opleggen van de zondagsrust is een zaak geworden van nationaal belang.** Wij weten maar al te goed wat het gevolg zal zijn van deze beweging. Zijn wij er echter klaar voor? Hebben wij ons getrouw gekwetend van de plicht die God ons heeft opgelegd om de mensen te waarschuwen voor het gevaar dat hen wacht? 5T 711.3

Zuster White schreef dit getuigenis in 1889, toen de protestantse kerken van de Verenigde Staten via de National Reform Movement het Congres aanspoorden om de zondagviering af te dwingen. Ze benadrukt een belangrijk punt: de zondag was in die tijd een thema van "nationaal

belang" geworden. Het thema van de zondag/sabbat hield de natie in zijn greep en bepaalde het klimaat van het tijdperk. Haar eigen getuigenis en geschiedenis bevestigen echter dat het onderliggende thema niet de zondag was, maar de beperking van de gewetensvrijheid. De protestanten hadden lang geprobeerd om van Amerika een christelijke natie te maken door het beïnvloeden van het beleid en de wet en zo fundamentele burgerrechten te ontnemen van allen die zich niet bereidwillig hielden aan de protestantse orthodoxie. Zij geloofden dat dit de oplossing was voor de sociaal-politieke problemen die de natie teisterde, waarvan de meest recente de Amerikaanse Burgeroorlog was. En het symbool van hun poging om Amerika in die geschiedenis te hervormen en de natie "terug naar God" te brengen was de zondagse viering, een moreel thema dus. Omdat het al een wijdverbreide belangstelling had gewekt kon God dit thema, over de dag van aanbidding, in die tijd gebruiken om het evangelie naar de wereld te brengen. De tijd, de dispensatie bepaalde de profetische test. De bijzondere waarheden van de derde engel werden zo aangepast aan de omstandigheden van de toenmalige generatie. Is dit vandaag de dag ook het geval?

Relevantie voor vandaag

Het valt buiten het bestek van dit artikel om de tijdsaders die het bestaan van het werk van God in deze generatie hebben teweeggebracht uit te leggen. We zullen ze daarom enkel vermelden. Het jaar 1989 betekende een belangrijk keerpunt in de geschiedenis van de moderne wereld en

was een vervulling van de tijd van het einde voor deze geschiedenis toen de Sovjet-Unie definitief uiteen begon te vallen, als vervulling van Daniël 11:40. Het spreekt voor zich dat we het klimaat van deze tijd moeten begrijpen om te bepalen hoe de vervulling van de profetie eruit zou zien. De gebeurtenissen van 1989-1991 luidden een nieuw tijdperk in dat gekenmerkt werd door eenzijdige Amerikaanse dominantie. De voornaamste natie van het Westen begon het idee van de onmisbaarheid van Amerikaanse leiderschap te promoten. Beschouw het volgende fragment uit de toespraak van George H.W. Bush in 1990 als reactie op de crisis in de Perzische Golf:

"Recente gebeurtenissen hebben bewezen dat Amerikaans leiderschap niet te vervangen is. Wanneer we oog in oog met tirannie staan, mag niemand twifelen aan de Amerikaanse geloofwaardigheid en betrouwbaarheid. Laat niemand twifelen aan ons blijvend vermogen."¹

Dit onthult hoe Amerika dacht over haar nationale positie: verheven boven de rest van de wereld. En dit plantte de kiem voor het nationalisme dat Amerikaans leiderschap in het Trump tijdperk kenmerkt.²

Het is tevens het vermelden waard dat de val van de Sovjet-Unie rechtstreeks heeft geleid tot de herrijzenis van het nationalisme in Oost-Europa.³

Deze ideologie neemt sterk toe in 2014, toen een nieuwe Amerikaanse populistische beweging de moderne informatietechnologie begon te gebruiken om het radicaal nationalisme in het Witte Huis te brengen en tevens het Amerikaanse beleid te manipuleren.⁴ Sindsdien zijn we ook getuige van het feit dat aan deze ideologie ook in andere landen op verschillende continenten gehoor wordt gegeven.⁵ Deze Amerikaanse populistische beweging heeft een religieus fundament, die juist die problemen aanpakt die de Protestanten op dit moment bezighouden. De kerken van de Verenigde Staten hebben zich rond de Republikeinse Partij verenigd om hun druk, voor hervorming van de natie, nieuw leven in te blazen. Om deze reden zijn ze onvermoeibaar geweest in hun steun aan de in moeilijkheden verkerende Donald Trump.

"Christelijk Rechts aanbidt Donald Trump! – De boodschap in het volgende uur was dat zij een macht bezitten waar Trump aandacht voor zou hebben, en meer dan enige andere president ook. Hij zou een einde maken aan het anticonceptiemandaat van Obama care ("We zetten Obama care toch aan de kant"); hij zou alleen nog maar "anti-keuze" rechters aanwijzen ("En deze president zou kunnen kiezen, ik bedoel, het zouden er vijf kunnen zijn"); hij zou het Johnson-amendement afschaffen, dat belastingvrije organisaties verbiedt om politici te steunen ("Zou het niet leuk zijn

¹ <https://www.dallasnews.com/opinion/commentary/2017/09/08/the-other-9-11-george-h-w-bush-s-1990-new-world-order-speech/>

² <https://www.vox.com/policy-and-politics/2019/11/22/20952353/trump-nationalism-america-first-rich-lowry>;
<https://www.foreignaffairs.com/reviews/review-essay/2019-11-07/americas-original-identity-politics>

³ https://www.washingtonpost.com/opinions/global-opinions/the-politics-of-the-1930s-are-still-playing-out-in-easterneurope/2019/11/10/42dbd666-0171-11ea-9518-1e76abc088b6_story.html

⁴ <https://www.vox.com/policy-and-politics/2017/1/31/14439908/steve-bannon-worldview-visa-ban>

⁵ <https://research.hks.harvard.edu/publications/getFile.aspx?Id=1401>;
<https://www.worldpoliticsreview.com/trend-lines/20427/donald-trump-and-the-global-rise-of-populism>

als je daadwerkelijk kon gaan zeggen: "Ik wil Donald Trump?"); hij zou het gebed op scholen toestaan ("Ik zag laatst dat een coach een gebed gaf voor een voetbalwedstrijd, en ze willen de coach nu ontslaan!"); hij zou zich verzetten tegen elk wetsvoorstel dat subsidies intrekt voor christelijke scholen die beschuldigd worden van discriminatie ("Ik kan je alleen maar zeggen dat als ik president ben, er een veto zal worden uitgesproken, oké?"); hij zou de transseksuelen ervan weerhouden de "verkeerde" badkamers en kleedkamers te gebruiken ("We zullen het rechtzetten"); en hij zou Israël beschermen, omdat de Bijbel zegt dat naties die dat doen gezegend zullen zijn ("[Obama] was het ergste wat Israël is overkomen; ik was laatst bij Bibi Netanyahu, en hij zei dat hij het niet eens kan geloven"). Met andere woorden, als het ging om religieuze vrijheid zoals zij dit definiëren, zou hij ervoor zorgen dat Amerika aan de goede kant van God stond".⁶

Hun versie van het verhaal is een bedreiging voor de liberale democratie en het constitutionele Republicanisme.⁷ Het zou leiden tot een beperking van de gewetensvrijheid en het ontnemen van de rechten van allen die het niet eens zijn met hun ideologie op een manier die vergelijkbaar is met het thema van de zondagsrust in 1888. Het zal ook leiden tot een toename van soortgelijke nationalistische regimes over de hele wereld die geen rekening houden met de mensenrechten of het internationale recht. Dit zijn de thema's die onze

generatie bepalen; ze nemen de aandacht van de mensheid het meest in beslag. Dit is vanzelfsprekend in onze moderne wereld. Het zou dus vanzelfsprekend zijn dat de boodschappen van de drie engelen noodzakelijkerwijs aan de tijd waarin we leven moeten worden aangepast. Dit verklaart de aard van onze boodschap van vandaag. De wereld begrijpt deze zaken en dat is meer dan duidelijk. Maar omdat de leden van de kerk in duisternis hebben verkeerd, heeft God zijn kerk moeten confronteren met de problemen die de wereld bezighouden. De heidenen die zich bij Gods kerk moeten aansluiten, begrijpen al dat geen enkel ras, geen enkele natie superieur is aan een andere en dat een ander begrip m.b.t. dit onderwerp heeft geleid tot de bloedigste oorlogen in de geschiedenis van de mensheid.⁸

Ze begrijpen ook dat iedereen gelijk is en gelijke rechten en privileges moet hebben, ongeacht hun geslacht of seksuele geaardheid. Een tegengestelde koers heeft geresulteerd in de meest verachtelijke misdaden die de mensheid kent. Zij zijn tot deze conclusies gekomen op basis van de politieke, religieuze en sociale discussies van onze tijd.⁹

Maar de kerk moest door middel van de "wet" (het Woord van God) worden opgevoed. Helaas heeft het volk van God grotendeels laten zien dat het die "wet" niet begrijpt, net als de Joden. Het verkeerd lezen en interpreteren van de Schrift is kenmerkend geweest voor de Zevende-dags Adventisten:

⁶ <https://www.rollingstone.com/politics/politics-features/christian-right-worships-donald-trump-915381/>

⁷ <https://www.brookings.edu/research/the-populist-challenge-to-liberal-democracy/>

⁸ <https://edition.cnn.com/2018/11/11/politics/donald-trump-armistice-day-paris/index.html>

⁹ <https://www.un.org/en/sections/issues-depth/gender-equality/>

<https://www.vox.com/2018/11/5/18037688/womens-daygender-equality-poverty-human-rights>

"In deze tijd [1897] zal er, net als in Christus' tijd, een verkeerde lezing en verkeerde interpretatie van de Schrift zijn. Als de Joden de Schrift met een ernstig, biddend en nederig hart hadden bestudeerd, zou hun zoeken beloond zijn met een ware kennis van de tijd, en niet alleen van de tijd, maar ook van de manier waarop Christus voor het eerst zou verschijnen. Zij zouden de heerlijkheid van de tweede komst van Christus niet hebben toegeschreven aan Zijn eerste komst. Zij hadden het getuigenis van Daniël; zij hadden het getuigenis van Jesaja en de andere profeten; zij hadden de leer van Mozes; en hier was Christus Zelf in hun midden, en toch zochten zij in de Schrift naar bewijs met betrekking tot Zijn komst. Tegelijkertijd deden zij met Christus precies die dingen die geprofeteerd waren die zij zouden doen. Ze waren zo verblind, dat ze niet wisten wanneer Hij zou komen en wat ze deden. Zo vervulden zij de Schrift." 1SAT 289.2

Zevende-dags Adventisten vandaag interpreteren inspiratie op precies dezelfde manier zoals onze voorvaders in de 1880-er en 1890-er jaren dat deden. Ze nemen de waarheden van een dispensatie in het verleden en passen die toe op de huidige dispensatie. Ze hebben de waarheden van de drie engelen verkeerd geplaatst; ze projecteren hun primaire vervulling in de toekomst. De Joden maakten een soortgelijke fout door de dispensatiewaarheden van de Tweede Advent op de dispensatie van de Eerste Advent van Christus toe te passen. Zo slaagden zij er niet in, om niet alleen de tijd, maar ook de manier waarop Hij zou komen te herkennen, d.w.z. hoe Zijn eerste komst eruitzag. Dit bracht hen

ertoe om Christus te kruisigen en de profetie aan de verkeerde kant te vervullen. We zien vandaag de dag de overtuiging van voormalige broeders en zusters dat de Zondagswetten van Constantijn, Clovis en Senator Blair in onze geschiedenis weer in vervulling zullen gaan. Dit is een verkeerde lezing en verkeerde interpretatie van de Schrift. En het heeft geleid tot de verwerping van de legitimiteit van de beweging die God leidt en haar nieuwe leiderschap. Christus is opnieuw gekruisigd in de persoon van zijn heiligen. God heeft de belangrijke thema's in de wereld van vandaag genomen en heeft ze tot een test gemaakt die berekend is om de gedachten van de leden van zijn kerk te openbaren. Als test worden zij geconfronteerd met Amerikaans vs. niet-Amerikaans (multinationaal) leiderschap om aan te tonen of de mensen geloven dat Amerika als het sieraadland boven andere naties moet worden verheven, of dat zij geloven dat God mensen van alle rassen en nationaliteiten met gelijkwaardigheid behandelt. Beschouw de visie van Christus in de volgende woorden:

"De Heiland verlangde ernaar om aan Zijn discipelen de waarheid te ontsluiten betreffende het wegbreken van de tussenmuur, die scheiding maakte" tussen Israël en de andere naties, - de waarheid, dat de heidenen mede-erfgenamen zijn" met de joden en medegenoten van de belofte in Christus Jezus door het evangelie." (Ef.2:14; 3:6) ... Aldus trachtte Christus Zijn discipelen van de waarheid te overtuigen, dat er in het Koninkrijk Gods geen grenzen, geen rassen of standen en geen adelstand bestaan; dat zij naar alle volkeren moesten uitgaan om de boodschap van een liefdevolle Heiland te

brenge. Maar pas later begrepen zij ten volle dat God uit één enkele het gehele menselijke geslacht gemaakt heeft om op de ganse oppervlakte der aarde te wonen en Hij de hun toegemeten tijden en de grenzen van hun woonplaatsen heeft bepaald, opdat zij God zouden zoeken, of zij Hem al tastende vinden mochten, hoewel Hij niet ver is van een ieder van ons." (Hand. 17:26,27)." AA 20.1

Hij heeft hen ook geconfronteerd met vrouwelijke leiderschap als test, in het bijzonder die van de vrouweninzegening, om zo de discussie op gang te brengen over de vraag of de wet werkelijk zegt dat een vrouw nooit kan worden ingezegend. De vrouwelijke broeken zijn gebruikt om de test voor gelijkheid tussen mannen en vrouwen in de kerk te versterken - een perfect instrument om Gods volk te stimuleren en tot een punt van beslissing te brengen. Als kledingstuk staat het in de seculiere wereld bekend als het symbool voor de gelijkheid tussen vrouwen en mannen. Dit heeft er ook toe geleid dat een discussie is ontstaan over de vraag of God heeft gezegd dat vrouwen nooit een broek mogen dragen.

Het seculiere getuigenis heeft, over de geschiedenis en de moderne relevantie van de vrouwenbroek, het volgende te zeggen:

"De redenen die Westerse maatschappijen (dat wil zeggen de mannen die daarin leven) gebruiken om vrouwen te beletten elk been afzonderlijk te bedekken, vallen vaak terug op het volgende soort beroep van traditie en waarden. Gayle Fischer, universitair docent geschiedenis aan de Salem State

University en auteur van *Pantaloons and Power: Een 19-eeuwse kledinghervormer in de Verenigde Staten*, legde op NPR in 2017 uit dat de autoriteiten vaak hebben gewezen op de waarden geschreven in de Bijbel als hun rechtvaardiging om het dragen van rokken te stimuleren. Deuteronomium 22:5 stelt dat vrouwen geen mannenkleding mogen dragen en mannen geen vrouwenkleding.

Je zult echter merken dat het eigenlijk niets zegt over broeken. Na verloop van tijd wordt het gewoon cultureel geaccepteerd dat een broek iets is wat mannen dragen. "Het wordt onderdeel van de cultuur in het Westen dat een broek een mannelijk kledingstuk is, en tegen de tijd dat we in de 18e en 19e eeuw aankomen, dragen mannen al eeuwenlang een broek", aldus Fischer op NPR. "En dus weet iedereen dat mannen altijd al een broek hebben gedragen - ook al is dat natuurlijk niet waar."

De broek verscheen voor het eerst - en bleef - omdat hij praktisch is: hij beschermt de benen en houdt de drager bedekt, terwijl hij toch gemakkelijk kan bewegen. Maar voor vrouwen in plaatsen als Europa en de VS werden ze ook symbool voor macht, gelijkheid en vrijheid van beperkingen - fysiek, sociaal en moreel aan hen opgedrongen. In de vroege geschiedenis van de broek droegen vrouwen echter een broek net als de mannen. Pas later moesten ze vechten voor dit recht".¹⁰

Het herleiden van een religieuze test uit seculiere elementen is in het verleden niet vreemd geweest voor God en Zijn manier van werken, denk bijvoorbeeld aan de heidense en Hebreeuwse

¹⁰ <https://qz.com/quartz/1597688/a-brief-history-of-women-in-pants/>

aanbiddingssystemen, evenals aan het kruis dat al in dit artikel is uitgelegd. De huidige test laat zien dat God in Deuteronomium 22:5 niet bedoeld had vrouwen te verbieden een broek te dragen, en zelfs de wereld ziet dat. De geschiedenis van dit vers en de oorspronkelijke bedoeling van de broek ontkrachten dat begrip dan ook zeer. Het verkeerd lezen en interpreteren van de Schrift door Gods volk heeft Zijn werk belemmerd en veel mensen schade berokkend, een schade die vergelijkbaar is met de schade die de Verenigde Staten sinds 1989 in de politieke arena heeft aangericht. De wereld verlangt naar waarheid en hoop, naar geestelijke gezondheid en stabiliteit. Ze hebben tevergeefs geprobeerd om dit met politieke middelen te bereiken. Maar het enige wat hen waarheid en hoop kan bieden zijn de principes van de boodschap van de derde engel, die een mentaliteitsverandering en een beter leven bij de Wederkomst beloven. Zij zijn Gods voornaamste doelwit en de waarheid moet worden aangepast aan datgene waarmee zij vertrouwd zijn. De gelijkheid in Gods karakter zal met hen resoneren wanneer zij zien dat Gods volk dit in een voor hen herkenbare vorm belichaamt. Multinationaal leiderschap, vrouwelijk leiderschap en de vrouwelijke broek worden perfecte symbolen voor hen. Gods volk is de hoop op glorie/verlossing voor de heidenen (zie Colossenzen 1:26, 27; BTS, 1 dec. 1903.6); en als zodanig moeten zij zich aanpassen aan de omstandigheden die in deze tijd bestaan. Dit was het principe achter de incarnatie van Christus:

"Christus stond op het punt naar onze wereld te komen en in het vlees te verschijnen. Hij zegt: "Gij hebt Mij een lichaam bereid". Wanneer Hij verschenen zou zijn met de heerlijkheid die Hij bij Zijn Vader had voordat de wereld bestond, zouden wij het licht van Zijn tegenwoordigheid niet hebben kunnen verdragen. Opdat wij het zouden kunnen aanschouwen en toch niet omkomen, werd de openbaring van Zijn heerlijkheid omhuld: Zijn goddelijkheid werd bekleed met menselijkheid - de onzichtbare heerlijkheid in de zichtbare, menselijke vorm." DA 23.1

Hij is ons voorbeeld in alle dingen. Als de heerlijkheid van het goddelijke karakter, en de waarheid van gelijkheid, zou zijn onderwezen door gelijkenissen die de mensheid vandaag de dag niet begrijpt, dan zouden we deze thema's niet hebben kunnen begrijpen. Maar opdat de wereld, die God zo dierbaar is, ze zou aanschouwen en tot Hem en Zijn volk zou worden aangetrokken, is de openbaring van Zijn heerlijkheid verhuld. De onzichtbare heerlijkheid (Zijn karakter) is gesluiert in de zichtbare menselijke vorm: multinationale leiders, vrouwelijke ouderlingen en het benadrukken van de broek voor vrouwen. Dit is het resultaat van dispensationalisme, niet van compromissen of wereldsgezindheid. Een verkeerd begrip van wat wereldsgezindheid is, heeft ertoe geleid dat mensen de waarheden, die geopenbaard zijn door het dispensationalisme, verwerpen. Wereldsgezindheid manifesteert zich in een veronachtzaming van de principes van Gods wet (zie CE, 118.1), namelijk trouw te zijn aan je geweten en je naaste

lief te hebben als jezelf, d.w.z. het respecteren van hun rechten. En zonder een goed begrip van deze dingen lopen we

het risico dat we achterblijven terwijl het glorieuze werk van de boodschap van de derde engel verder gaat.

Slotopmerkingen

"De boodschap van de Derde Engel zal niet worden begrepen. Het licht, dat de hele wereld met zijn heerlijkheid verlicht, zal een vals licht genoemd worden - en wel door die mensen die niet in dat steeds maar toenemende licht willen wandelen. Het werk dat gedaan had kunnen worden, zal, vanwege hun ongeloof, door de afwijzers van de waarheid losgelaten worden. Wij verzoeken u, die zich tegen het licht van de waarheid verzetten, niet in de weg van het volk van God te staan. Laat het door de Hemel gezonden licht op hen schijnen in heldere en gestage stralen. God houdt hen, tot wie het licht gekomen is, verantwoordelijk voor het gebruik dat u ervan maakt. Zij die niet willen horen worden verantwoordelijk gehouden, want de waarheid is binnen hun bereik gebracht, maar zij verachten hun mogelijkheden en voorrechten. Boodschappen van God zijn naar Zijn volk gezonden; de heerlijkheid, de majesteit, de gerechtigheid van Christus, vol van goedheid en waarheid, zijn gepresenteerd; de volheid van de Godheid in Jezus Christus is onder ons uiteengezet met schoonheid en lieflijkheid, om iedereen te bekoren wiens harten niet gesloten waren met vooroordelen. We weten dat God onder ons heeft gewerkt. We hebben gezien dat zielen zich van zonde naar gerechtigheid hebben bekeerd. We hebben het geloof zien herleven in de harten van hen die berouw tonen. Handelen wij zoals de melaatsen die gereinigd werden en op weg gingen, en waarvan slechts één terugkeerde om God eer te bewijzen? Laten we liever over zijn goedheid spreken en God loven met hart, met pen en met stem". *RH* 27 mei 1890.6

De waarschuwing is gegeven, laten we oplettend zijn in deze tijden van twijfel en ongeloof. - **fin**

Dit artikel is een vertaling van het Engelstalige artikel "*Gods Techniques and our Dispensation*" dat verschenen is in de februari 2020 editie van *Advent News*.

(<https://en.fin1844.info/index.php/adventnews>)

Meer informatie:

w. www.deb-ministries.org

e. info@debm.org

y. www.youtube.com/c/debministries